

Visul de sfârșit

Daniel Vișan-Dimitriu

Întinde pasul, toamna. Septembrie s-a dus
Și norii ne-mpresoară. Pe frunze s-au depus
Mici pete de rugină ce cresc din zi în zi
Și le anunță somnul din timpul ce va fi.

E ceață dimineața și plouă spre chindie
Umplând o seară-ntreagă cu grea melancolie.
Doar visul mai aduce lumină și culoare,
Și zâmbete, și larmă, și plaja de la mare.

Apare și faleza cu noi trecând, de mână,
Prin seara care pune căldurii zilei, frână.
O bancă, malul mării, un felinar și noi
Privind spre valuri care se-apropie și-apoi ...

O dimineată rece. Octombrie-a venit
Cu sfaturi pentru frunze: "Când viața-i la sfârșit,
Priviți la ce-i în urmă, intrați prin amintiri
Și căutați acolo plăcerea din trăiri

Pe care nu se poate să nu le fi avut
În timpul care-o vară, cu voi a petrecut.
De veți găsi acolo frumosul ce-ați trăit,
Octombrie-o să fie doar visul de sfârșit".